

- 40 ρης στης τὸ σπίτι τὸ γονικό ντης μὲ τὸ σπάτζο ντου. Δώνει της κ(αὶ) ἡ δειά ντης ἡ Ἐρήνη τῆς μητρός στης ἡ ἀδελφὴ μία φορεσὰ μερλένια κ(αὶ) ἔνα τηγάνι. Δώνει της κ(αὶ) ὁ μπάρμπας της ὁ μαστρο-Φραγγιὸς τὸ χωράφι ποὺ ἔχει στοῦ Κουζάρη ἀποβιώνοντάς στου ἡ πάρτη ντου ἐδικό ντης. Κ(αὶ) ἡ δειά ν-της ἡ Ἀννέζα μία φορεσά. Ταῦτα κ(αὶ) τὴν εύχή ντως. Εἰς ὅλα τὰ ἄνωδεν μένουν στερκτοὶ κ(αὶ) ἀναπαμένοι στερεώνοντάς στο κ(αὶ) μὲ ἀξιοπίστους μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἔξης:— Ἀκόμη δέλει
- 45 ὁ ἄνωδεν κὺρ Δημήτρης κ(αὶ) ἀφήνει τὸ γεροντομοίρι ποὺ γράφει νὰ τρώγη ἀ τὸ ἀμπέλι τῆς Λαγκάδας νὰ εἶναι ἀ τὴν σήμερο ἐδικό ντου διὰ μαρτυρίας τῶν κάτωδεν. Δώνει ἀκόμη ὁ ἄνωδεν Ιωάννης τὴν κόκκινη γαδάρα πόχει μὲ τὸ Γιαλίνη τὴν πάρτη ντου νὰ μαι τῆς δυγατέρας του τῆς ἄνωδεν βορεικής οξύχως ἀ τὸ πουλάρι τὸ φετινὸ ποὺ δὲ νὰ καμη, να μην εχη νὰ κάμη. Ταῦτα κ(αὶ)
- ΑΚΑΔΗΜΙΑ** τὴν εἰπή αὐτοῦ
Πα κονσταντῖνος μαγγακῖς μαρτιρο τανοδευ
- ΑΘΗΝΩΝ**
- 50 = Πα Σαματις αρονις μαρτιρο ως αινοδευ
Σ τέφανος ιερεύς ἀρόνις εγραφα κατα μαρτιρῶ:—

215 (φ. 155r [167])

Προικοσύμφωνο
Νικόλα παπα-Σταμάτη Γρατσία
καὶ Μαρίας ποτὲ Νικόλα Ντεμενεάκη

1744, Σεπτεμβρίου 28

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Σταμάτη Ἀρώνη καὶ μαστρο-Φραγγιοῦ Ἀρώνη γίνεται τὸ συνοικέσιο τοῦ Νικόλα παπα-Σταμάτη Γρατσία καὶ Μαρίας ποτὲ Νικόλα Ντεμενεάκη σύμφωνα μὲ τὰ ὄριζομενα στὶς διαδῆκες τῶν πατεράδων των, ποὺ ἀναφέρονται σὲ σπίτια, χωράφια, ἀμπέλια καὶ ζωντόβολα. Ποινὴ ἀδετήσεως 20 ρεάλια.

- 1 — *Eἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν — 1744 — Σεπτεμβρίω — 28 — 167*
= *Tὴν σήμερον ἐνεφανίσθησαν ἐμπροσθέν μας κ(αὶ) τῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων ἡ κερὰ Σο-*

φία, γυνὴ ποτὲ Νικόλα Ντεμενεάκη, κ(αὶ) ἀπὸ τὸ ἄλλον μέρος ὁ Νικόλας
ποτὲ π(α)πα-Σταμ-

άτη Γρατζία εἰς λόγον ὑπανδρίας ἔχοντας ἡ κερὰ Σοφία δυγάτηρ ὄνόμα-
τι Μαρί-

5 α κ(αὶ) ζητᾶ ὁ ἄνωδεν Νικόλας τὴν Μαρία διὰ γυναικα ντου νόμιμον κ(αὶ)
εὐλογητικήν,

ώς καδὼς ὄριζει ἡ Ἅγια τοῦ Χ(ριστο)ῦ ἐκκλησία κ(αὶ) καδὼς διακελεύου-
σι οἱ δεῖοι κ(αὶ) ἵεροὶ νό<μοι>

τῶν Θεοφόρων Π(ατέ)ρων, εἰς πρῶτον τίμιον γάμον κ(αὶ) τὰ ἔξῆς. Κ(αὶ)
πρῶτον δώνει ἡ κερὰ

Σοφία τῆς δυγατρός στης τῆς ἄνωδεν Μαρίας τὴν εὔχην τοῦ Χ(ριστο)ῦ
κ(αὶ) τῆς Παναγίας

κ(αὶ) τῶν γονέω ντης κ(αὶ) τὴν ἐδική ντης κ(αὶ) διὰ χάριν προικὸς τὴν
έορτὴν τῆς Παναγί(ας)

10 στὲς -8- τοῦ Σεπτεμβρίου νὰ τὴν εορτᾷ κ(αὶ) τῆς Παναγίας τῷ Δεκαπέ-
ντα τῷ τὴν εορτά—

ζη. Τὰ δὲ λοιπὰ ἀμπέλια, χωματεύτικα [κλαδιά ζωντόβολα] κατὰ τὴν διαδήκη
τοῦ τάκτους στησάννει τὰς
κ(αὶ) ἡ μητέρα ντης στοῦ Τζαναδάκη επὶ ὅλῳ τὸ ἔνα γειάρτη, γῆς δεύρη,
ο τῷ σύμμαχο κ(αὶ) στὴν Κο-

ξακὴ τὸ χωράφι ποχουν ἀ τὸ Σκεπτό Λιμογιάννη ἀπὸ ὅλο τὸ ἔνα τετάρ-
τι, γῆς-δεύρα.

ἀ τὴ σήμερο, κ(αὶ) τηγάνι ἔνα, πιδάρια ὥσα τῶς εύρισκουνται κ(αὶ) λια-
νικὰ χρειασίδια =

15 τὰ μισὰ ἐδικά ντης. Σκάφη κ(αὶ) πινακωτὴ κ(αὶ) πλαστήρι, ξύστρα τοῦ τυ-
ριοῦ, κρεββατοστρώσι ὅ,τι

ἔχουν κ(αὶ) ροῦχα τῆς φορεσ(ᾶς) ἐδικά ντης. Ταῦτα πάντα κ(αὶ) τὴν εὔχη
ντης — Κ(αὶ) ὁ Νικόλας

κατὰ τὴν διαδήκη τοῦ π(α)πᾶ ντου ὅ,τι τοῦ γράφει κ(αὶ) ὅ,τι ἔχει ἐκεῖνος
ζωντόβολά ντου. Εἰς

ὅλα τὰ ἄνω γεγραμμένα μένουν τὰ μέρη κοτέντοι κ(αὶ) ἀνεπαμένοι στερε-
ώνοντας τὸ π—

αρὸν συνοικέσιον μὲ πένα κ(αὶ) κοντάνα τῆς ἀφεδίας -ρ.20-. Ὁ ἀνηλο-
γήσας ἡ σκανταλίσ(ας)

20 νὰ τὰ ζημιοῦται κ(αὶ) πάλιν τὸ παρὸν νὰ μένη σταδερόν, βέβαιον κ(αὶ)
ἀνέκοπτον διὰ μαρ-

τυρίας τῶν κάτωδεν κ(αὶ) τὰ ἔξῆς:-

= Ήταν Σαματίς αρόνις μάρτιρος ως άνοδεν — —
= φραγγιός αρονις μαρτιρας κ(αὶ) μιν εχοντας γραματα ἐγραφα εγὸ ω
γραφεας Δια λοΓου ντου}
= Σέφανος ιερεύς ἀρόνις εγραφα κ(αὶ) μαρτιρό ὡς ανοδεν:—

216 (φ. 156r-156v [168])

Προικοσύμφωνο
Στεφάνου Σταμάτη Μιξάκη
καὶ Κυριακῆς Μανόλη Παπαδόπουλου

1744, Νοεμβρίου 12

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Σταμάτη Ἀρώνη καὶ Ἀνεγγνώστη Ἀναπλιώτη
ό Σταμάτης Ἰωάννου Μιξάκη μὲ τὴ συμβίᾳ του Μαρίνα καὶ ὁ Μανόλης Παπα-
δόπουλος μὲ τὴ συμβίᾳ του Μαρία κάνουν τὸ προικοσύμφωνο τῶν παιδιῶν των
Στεφάνου καὶ Κυριακῆς. Καὶ τῶν δίνουν σπίτια, χωράφια, ἀμπέλια, λίγα ζῶα καὶ
ἀντικείμενα τῆς οἰκοσκευῆς. Ποινὴ ἀδετοῦσες σακαλιά.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1 = Εἰς δόξαν τοῦ αἰώνιου Θεοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ — 1744 — Νοεμβρίω — 12 — 168

= Τύπος κ(αὶ) κόρος παλαιός τε καὶ νέος μηνού δοθετερέπεντος παροι Θεοῦ
οὐ Καρολοῦ
Παντοκράτορος ἔστιν ἡ ἔννομος παροια καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς παιδοποι-
ία κ(αὶ) δι-

τὸ ἀρέσαι τῆς Αὐτοῦ Μεγαλοπρεποῦς Θεότητος ὁμοῦ κεκλημένος ἐκλή-
δη εἰς

5 στὸν ἐγΓανᾶ πρῶτον γάμον κ(αὶ) εὐλόγησε αὐτούς, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον με-
τέβαλεν.

Ἐπειδὴ γοῦν μυστήριον, μυστήριον ὁ γάμος, διὰ τοῦτο πᾶς εὔσεβὴς κ(αὶ)
όρδόδοξος Χριστι-

ανὸς αὐτὸν χρῶνται δεία νεύσει ἔνευσεν κ(αὶ) εἰς τὰς καρδίας τῶν κάτω-
δεν προσώπων,

ἴνα γάμου κοινωνίαν ξετελεύσουσιν. "Οδεν ἥσονται ὁ κὺρος Σταμάτης Ἰωάν-
νου Μιξάκη

μὲ τὴν συμβίᾳ ντου κερὰ Μαρίνα εχοντας νίὸν ὄνόματι Στέφανο, ἀπὸ δὲ
τοῦ ἑτέροις}

10 ὁ κὺρος Μανόλης Π(α)παδόπουλος μὲ τὴν συμβίᾳ ντου κερὰ Μαρία εχο-
ντας δυγάτηρ ὄνό-

ματι Κυριακὴ κ(αὶ) ζητᾶ ὁ ἄνωθεν Στέφανος τὴν ἄνωθεν Κυριακὴ διὰ γυ-
ναικ=

